

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci

žalobce: V. T., narozen dne

bytem

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem

sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti

žalovanému:

**Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství**

sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, č. j. KUOK 6557/2018, sp. zn.
KÚOK/121856/2017/ODSH-SD/7658

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 14. 3. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, č. j. KUOK 6557/2018, sp. zn. KÚOK/121856/2017/ODSH-SD/7658 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný postupem dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odbor občanských záležitostí (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 2. 10. 2017, č. j. PVMU 126188/2017 16a, sp. zn. OZZ2 2574/2017/Kas (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), jako nepřipustné, jelikož bylo podáno k tomu neoprávněnou osobou.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě obecně namítl, že se závěrem žalovaného o nepřipustném odvolání nesouhlasí a shledal napadené rozhodnutí nezákonným, kdy jej měl žalovaný zkrátit na právu na řádné přezkoumání meritů věci.
3. První žalobní námitka spočívala v tom, že žalobce měl napadené rozhodnutí za nezákonné dle § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro podstatné porušení ustanovení řízení před správním orgánem. Tuto nezákonnost spatřoval v nesprávnosti závěru žalovaného o tom, že žalobce neodstranil vady podání, k jejichž odstranění byl vyzván, jelikož je skutečně odstranil. V postupu žalovaného viděl zásadní porušení § 37 odst. 3 správního řádu. Stejně tak mělo napadené rozhodnutí představovat tzv. překvapivé rozhodnutí, neboť žalobce z předchozího průběhu řízení nemohl očekávat, že jeho odvolání bude žalovaným zamítnuto jako nepřipustné, když byl dříve podaný odpor proti příkazu bez výhrad akceptován, a žalobce byl správním orgánem prvního stupně řádně vyzván k doplnění odvolacích důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1019/2009).
4. Následně žalobce namítl, že pokud bylo odvolání podáno panem V. Z. (a neměl-li správní orgán za prokázané, že pan Z. je oprávněn jednat jménem spolku Asociace pro poskytování právní ochrany z.s.), tak měl správní orgán prvního stupně či žalovaný v souladu se zněním § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vad pana Z. a odvolání posuzovat jako odvolání podané panem Z.
5. Naposledy spatřoval žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani napadené rozhodnutí nemělo být vydáno, neboť otázka zmocnění a zastupování nebyla postavena na jisto již při podání odporu proti příkazu správního orgánu prvního stupně. Vzhledem k tomu, že v okamžiku podání odporu obecný zmocněnec (Asociace pro poskytování právní ochrany z.s. – dále též jako „původní obecný zmocněnec“) žalobce právně neexistoval, neměl právní subjektivitu, neboť dle § 226 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „občanský zákoník“) spolek vzniká, a tedy nabývá právní subjektivity, dnem zápisu do veřejného rejstříku. Dle žalobce však toto právní řád České republiky předvídá, a to v § 17 odst. 2 občanského zákoníku a § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu. Pokud byl odpor podán neexistujícím obecným zmocněncem žalobce, avšak podepsán plně svéprávnou paní Š. Š., měl být posouzen jako odpor učiněný paní Š. ve věci žalobce a jedinou vadou tak byla absence prokázání zmocnění paní Š., neboť plná moc pro ni nebyla obsahem podání. Správní orgán prvního stupně měl tedy vyzvat k doplnění plné moci a postavit na jisto, zda byl žalobce při podání odporu zastoupen, či odpor nabyl právní moci. Z tohoto důvodu považoval žalobce jak rozhodnutí správního

orgánu prvního stupně, tak rozhodnutí žalovaného za nezákonná, neboť byly vydány, aniž by k jejich vydání byly splněny zákonné předpoklady.

6. Alternativně žalobce namítl, že pokud bude zdejším soudem podané odvolání vyhodnoceno jako nepřipustné, pak by nutně ani odpor proti příkazu nemohl být přípustný. V takovém případě by však žalovaný nebyl nadán pravomocí rozhodovat o podaném odvolání, neboť ve věci by již bylo pravomocně rozhodnuto vydaným příkazem. Tím by bylo řízení skončeno a jakékoli další vydané rozhodnutí by bylo vydáno v rozporu se zásadou *res iudicata*. V takovém případě by bylo na místě, aby soud *ex offio* vyslovil též nicotnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v rámci svého vyjádření ze dne 16. 5. 2018, které zdejšímu soudu došlo dne 21. 5. 2018, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K samotným žalobním námitkám uvedl následující.
8. Konstatoval, že správní orgán prvního stupně poté, co rozhodnutí správního orgánu prvního stupně řádně doručil jak žalobci, tak jeho obecnému zmocněnci, a co obdržel předmětné odvolání, vyzval žalobce k tomu, aby se ke zmocnění daného obecného zmocněnce vyjádřil. Na toto žalobce reagoval pouze zasláním plné moci udělené jinému obecnému zmocněnci dne 29. 11. 2017. Paní Š. Š., jakožto tvrzený statutární orgán původního obecného zmocněnce, na uvedenou výzvu reagovala podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 11. 2017. Vzhledem k tomu, že se na základě výše uvedeného žalobce ke zmocnění původního obecného zmocněnce nevyjádřil, byl jako jediný účastník řízení uznán pouze žalobce. Z toho důvodu bylo posuzované odvolání vyhodnoceno tak, jak bylo v napadeném rozhodnutí uvedeno. Za dané situace nebylo zapotřebí kohokoliv vyzývat k doplnění odvolání, neboť, jak uvedl sám žalobce, původní obecný zmocněnec žalobce neměl v době zastupování před správními orgány právní subjektivitu a tuto skutečnost by nebylo možno jakýkoliv způsobem zpochybnit.
9. Na závěr upozornil na procesní strategii paní Š. Š., kterou používá i v jiných obdobných věcech (např. vedených u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 72 A 17/2018) s cílem znemožnit řádné doručení rozhodnutí v meritu věci, a to vystupováním v pozici statutárního orgánu „neexistujícího“ spolku s následným dalším zmocněním. Tímto má dosahovat toho, že je za těžko určit, komu se má doručovat. Na toto následně navazuje Mgr. Václav Voříšek, právní zástupce žalobce v nyní projednávané věci, s cílem zpochybnit doručení rozhodnutí v meritu věci.

IV. Replika

10. Dne 21. 11. 2018 byla soudu doručena replika žalobce k vyjádření žalovaného. Toto žalobce považoval za nekonzistentní a měl za to, že si jednotlivá tvrzení v něm obsažená navzájem odporují, když v něm žalovaný uvedl, že žalobce na výzvu správního orgánu prvního stupně reagoval zasláním plné moci nového obecného zmocněnce, a současně konstatoval, že žalobce na výzvu nijak nereagoval.
11. K tvrzení nedostatku právní subjektivity původního obecného zmocněnce žalobce uvedl, že pokud by tento neexistoval, důsledkem by byl fakt, že nemohl ani žádné odvolání podat, a žalovaný by neměl ani o čem rozhodovat. Odvolání však bylo postoupeno

žalovanému k rozhodnutí, rozhodováno bylo, tudíž měl žalovaný žalobce vyzvat k odstranění vad podání předtím, než dané odvolání vyhodnotil jako nepřípustné.

12. Naposledy konstatoval, že z argumentace žalovaného upozorněním na obstrukční praktiky paní Š. Š. plyne určitá zaujatost jak vůči její osobě, tak i vůči právnímu zástupci žalobce v nyní projednávané věci před zdejším soudem. Obvinění jak paní Š. Š., tak právního zástupce žalobce z toho, že se snaží zpochybňovat doručování rozhodnutí v meritů věci, je dle žalobce v kontextu celé záležitosti bezpředmětné, jelikož ani v jednom z podání žalobce v průběhu celého řízení nebyla zmíněna jediná námitka vztahující se k nesprávnému doručování ze strany správních orgánů. Doplnil, že žalobcem bylo reagováno žalobou na napadené rozhodnutí bez namítání nesprávného doručení rozhodnutí, které bylo zasláno přímo jeho osobě i přesto, že na základě plné moci pro nového obecného zmocněnce, zasláné správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 11. 2017, mělo být doručeno právě této společnosti.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Ze správního spisu vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti. Správnímu orgánu prvního stupně bylo dne 26. 7. 2017 Policií České republiky, Krajské ředitelství Olomouckého kraje, Územní odbor Prostějov, Dopravní inspektorát Prostějov, doručeno oznámení přestupku ze dne 14. 7. 2017, č. j. KRPM-86899-7/PŘ-2017-141206, spolu s přílohami. V oznámení přestupku bylo uvedeno, že je žalobce podezřelý z přestupku na úseku provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni 30. 9. 2018.
15. Dne 24. 8. 2017 vydal správní orgán prvního stupně příkaz, č. j. PVMU 109961/2017 16a, sp. zn. OÖZ2 2574/2017 Kas, ve kterém uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona.
16. Dne 4. 9. 2017 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen odpor podaný paní Š. Š., tvrzenou předsedkyní spolku Asociace pro poskytování právní ochrany z. s., z e-mailové adresy, jehož přílohou byla také plná moc udělená žalobcem zmíněné právnické osobě bez podpisu zmocnitele, to vše bez zaručeného elektronického podpisu. Dne 7. 9. 2017 byly tyto písemnosti doručeny správnímu orgánu prvního stupně poskytovatelem poštovních služeb, přičemž odpor byl zjevně vlastnoručně podepsán paní Š. Š. jakožto předsedkyní Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. Kopie plné moci udělené žalobcem spolku Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. ze dne 31. 8. 2017 byla v listinné podobě již podepsána.
17. Správní orgán prvního stupně na základě podaného odporu pokračoval v přestupkovém řízení a zaslal žalobci i jeho obecnému zmocněnci oznámení o zahájení řízení o přestupku

a předvolání k ústnímu jednání ze dne 8. 9. 2017, č. j. PVMU 116334/2017 16a, sp. zn. OOOZ2 2574/2017 Kas.

18. Dne 18. 9. 2017 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena písemnost, ve které paní Š. Š. „vypovídá veškeré plné moci, které jí kdy byly uděleny“.
19. Na nařízené ústní jednání se žalobce ani jeho původní obecný zmocněnec dle protokolu o ústním jednání ze dne 2. 10. 2017 nedostavili (č. l. 21 správního spisu).
20. Správní orgán prvního stupně následně dne 2. 10. 2017 vydal rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým uznal žalobce vinným tím, že se dopustil přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 3.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.
21. Dne 26. 10. 2017 bylo z e-mailové adresy doručeno správnímu orgánu prvního stupně podání v podobě blanketního odvolání, kde u chybějícího podpisu bylo uvedeno jméno Š. Š. jakožto předsedy obecného zmocněnce žalobce. Předmětné odvolání bylo doplněno o přípis ze dne 2. 10. 2017, ve kterém paní Š. Š. jakožto předsedkyně původního obecného zmocněnce žalobce pověřuje pana V. Z. k zastupování spolku Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. ve věci správního řízení vedeného s žalobcem.
22. Na základě výše uvedených podání a skutečnosti, že původní obecný zmocněnec žalovaného nebyl zapsán u Krajského soudu v Ostravě, správní orgán prvního stupně výzvou k vyjádření ze dne 8. 11. 2017, č. j. PVMU 144131/2017 16a, sp. zn. OOOZ2 2574/2017 Kas, vyzval jak žalobce, tak původního obecného zmocněnce k tomu, aby se ve lhůtě pěti dnů vyjádřili k tomu, zda zmocnění trvá, či bylo zrušeno ve všech případech, nebo jen v jiné věci vedené před správním orgánem prvního stupně. Upozornil, že pokud na tuto výzvu nebude reagováno, bude správní orgán prvního stupně považovat za účastníka řízení jen žalobce, neboť vše nasvědčuje tomu, že zmocnění není platné.
23. Dne 29. 11. 2017 (viz č. l. 28 správního spisu) byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc datovaná ke dni 27. 11. 2017, dle které žalobce zmocnil společnost FLEET Control, s.r.o. jakožto nového obecného zmocněnce k zastupování v předmětném správním řízení vedeném proti žalobci.
24. Dne 29. 11. 2017 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření paní Š. Š. z pozice předsedkyně původního obecného zmocněnce žalobce – Asociace pro poskytování právní ochrany z. s. Obsahem tohoto bylo, že výše uvedená výpověď zmocnění ze dne 17. 9. 2017 byla formulována příliš obecně a neměla se vztahovat na věci, kde paní Š. Š. figurovala jako předsedkyně daného spolku, ale pouze na věci, kde vystupovala jako fyzická osoba.
25. V návaznosti na doručená podání vyzval správní orgán prvního stupně nového obecného zmocněnce žalobce k tomu, aby bylo blanketní odvolání ze dne 26. 10. 2017 doplněno, přičemž toto nedoplnil. V souladu s § 88 odst. 1 správního řádu správní orgán prvního stupně následně předal správní spis se svým stanoviskem žalovanému, který vydal žalobou napadené rozhodnutí, jež doručil přímo žalobci.

Překvapivost napadeného rozhodnutí

26. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení

nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

27. Pokud je dle názoru Nejvyššího správního soudu uvedeného v rozsudku ze dne 26. 1. 2012, č. j. 7 As 122/2011-194 „[...] předmětem přezkumu správní rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle citovaného ustanovení pro nepřípustnost, příp. opožděnost, přezkoumává soud pouze dodržení zákonných podmínek pro takový postup. Podmínkou pro posouzení přípustnosti a včasnosti podaného odvolání je jednak určení procesního postavení odvolatele v předmětném správním řízení, tj. zda jí svědčí právo odvolání podat, a jednak určení okamžiku doručení rozhodnutí, proti kterému odvolání směřuje, resp. určení právních důsledků v případě nedoručení rozhodnutí tomu, komu svědčilo postavení účastníka řízení a mělo mu být doručováno. Pokud totiž odvolání může v souladu s ust. § 81 správního řádu podat pouze účastník správního řízení, pak odvolatel podáním odvolání zároveň tvrdí, že byl (měl být) účastníkem tohoto řízení.“

28. V souladu s výše uvedeným považuje krajský soud za podstatné nejprve určit, zda je možné se nechat před správními orgány zastoupit právnickou osobou, která ještě nevznikla, resp. nebyla zapsána do veřejného rejstříku (srov. § 126 odst. 1 občanského zákoníku). Touto otázkou se již podrobně zabíral Krajský soud v Ostravě ve věcech sp. zn. 78 A 3/2018 nebo sp. zn. 78 A 6/2018, a to právě ve vztahu k původnímu obecnému zmocněnci žalobce v nyní projednávané věci – spolku Asociace po poskytování právní ochrany z. s. Z konkrétních úvah Krajského soudu v Ostravě obsažených rozsudku ze dne 11. 7. 2018, č. j. 78 A 3/2018-24 vyplynulo, že „[...] právnická osoba, jež nevznikla, nemůže činit ve správním řízení samostatně úkony. Tím méně může jednat v řízení před správním orgánem jménem jiné osoby. Z důvodu výše uvedených tak právnická osoba, která doposud nevznikla, nemůže činit ve správním řízení žádné úkony. Vzhledem k nedostatku procesní způsobilosti, pak jednání, která byla takto učiněna, z pohledu práva neexistují a správní orgán tak nemá povinnost se jimi zabývat.“ Krajský soud v Ostravě tedy dospěl k závěru, že právnická osoba, která ještě nevznikla, nemůže v řízeních před správními orgány vystupovat jako zástupce účastníků řízení (srov. odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2018, č. j. 78 A 6/2018-20). S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje.

29. Dle názoru zdejšího soudu také není možné na věc uplatnit § 17 odst. 2 občanského zákoníku spolu s § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu. Z plné moci ze dne 31. 8. 2017 jednoznačně vyplývá, že tato byla udělena spolku Asociace po poskytování právní ochrany z. s. I pokud bychom uvažovali, že se v tomto případě mělo postupovat dle § 17 odst. 2 občanského zákoníku, paní Š. Š. vypověděla svou plnou moc dne 18. 9. 2017, tedy více než měsíc před podaným odvoláním, přičemž tuto výpověď všech svých plných mocí, kde vystupuje jako fyzická osoba, potvrdila svým vyjádřením ze dne 29. 11. 2017. Tudíž by ke dni podání odvolání ani nebyla zmocněncem. Nadto předmětné odvolání podal pan V. Z., substituční zmocněnec, kterého však (jak je blíže rozvedeno níže), nebylo možné v substituci zmocnit. Ani tato konstrukce by tak ohledně oprávněnosti osoby, která podala posuzované odvolání, neobstála.

30. Dále Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 1. 2017, č. j. 7 As 292/2016-29, konstatoval, že „[z]amítnutí opožděného či nepřípustného odvolání nemá vliv na právní moc napadeného rozhodnutí, na rozdíl od zamítnutí odvolání po věcném přezkumu (§ 90 odst. 5

správního řádu). To je dáno již tím, že zatímco posléze uvedené rozhodnutí tvoří s přezkoumávaným rozhodnutím jeden celek, rozhodnutí o opožděném nebo nepřípustném odvolání s napadeným rozhodnutím jeden celek netvoří.“

31. Nejvyšší správní soud k nutnosti výzvy pro zamezení překvapivosti rozhodnutí odvolacího správního orgánu v rozsudku ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, publ. pod č. 3837/2019 Sb. NSS, uvedl, že „[z]rušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň [§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu] je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 správního řádu). Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé.“
32. V souvislosti s výše uvedeným zdejší soud napadené rozhodnutí nepovažuje za překvapivé a shledává tuto námitku nedůvodnou. Jak bylo uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 292/2016, zamítavé rozhodnutí o odvolání pro nepřípustnost netvoří s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně jeden celek. Není tak možné uvažovat o tom, že posouzení oprávněnosti odporu (v tomto případě spíše opomenutí posouzení) správním orgánem prvního stupně zavazuje odvolací orgán k tomu, aby k odvolání podanému tou samou osobou přihlížel. Nadto ze skutečnosti, že žalovaný pouze odstraňoval pochybení správního orgánu prvního stupně, který k odporu podaného neoprávněnou osobou přihlížel, nelze vyvozovat překvapivost rozhodnutí. Ostatně činnost odvolacích správních orgánů spočívá zejména v tom, aby napravoval nesprávný postup orgánů prvostupňových.
33. Tvrzená překvapivost s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 32 Cdo 1019/2009 pak jistě neobstojí, když ve výzvě k vyjádření správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 11. 2017 byli adresáti upozorněni, že „[u]vedená asociace není zapsaná u Krajského soudu v Ostravě, tedy společnost se jeví tak, že nemá právní legitimitu.“ Ač obsahem výzvy nebylo výslovné vyzvání k odstranění této překážky (což ve skutečnosti ani nebylo možné), předmětné upozornění považuje zdejší soud za dostatečné k tomu, aby žalobce nebo původní obecný zmocněnec mohli nabýt dojmu, že k odvolání nebude žalovaným přihlíženo. Toto je navíc umocněno skutečností, že spolek Asociace po poskytování právní ochrany z.s. vznikl mimo jiné za účelem rozšiřování právního povědomí svých členů i dalších osob. Je tak s podivem, že posuzované odvolání podával pan V. Z., který byl zmocněn na základě substituční plné moci, která mu však nemohla být udělena, jelikož toto nebylo výslovně dovoleno v plné moci udělené žalobcem spolku Asociace po poskytování právní ochrany z.s. (srov. § 33 odst. 3 správního řádu), jak vyplývá z plné moci ze dne 31. 8. 2017 (č. l. 18 správního spisu). V takovém případě se jistě není možné domáhat právní ochrany a odkazovat na překvapivost rozhodnutí a legitimitu očekávání, když z jednání původního obecného zmocněnce vyplývá snaha o znepréhlednění správního řízení.
34. Pokud k tomuto připojíme názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ve věci sp. zn. 6 As 286/2018, lze navíc dospět k tomu, že v případě procesního rozhodování,

kdy se nepostupuje dle § 90 správního řádu, nýbrž podle § 92 stejného zákona, není odvolací správní orgán povinen vyrozumívát o jeho odlišném právním názoru na přípustnost odvolání, a ani přes absenci výzvy se nebude jednat o překvapivé rozhodnutí.

Výzva ke zjednání nápravy

35. Ani sérii námitek k obsahu a adresátům výzvy neshledává krajský soud důvodnou. Ač výše odkazoval na výzvu ze dne 8. 11. 2017, má krajský soud s odkazem na již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 As 286/2018 za to, že v daném případě správní orgány nebyly povinny žalobce, potažmo podatele ke zjednání nápravy postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu vyzývat.
36. Dle § 37 odst. 3 správního řádu pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
37. Krajský soud souhlasí s žalobcem, že pokynem obsaženým ve výzvě k vyjádření ze dne 8. 11. 2017 nebylo, oproti tvrzení žalovaného, aby paní Š. Š. doložila její oprávnění jednat za spolek Asociace po poskytování právní ochrany z.s. Avšak jak soud shora uvedl, jednou z informací obsažených ve výzvě bylo upozornění, že předmětný spolek není zapsán u příslušného krajského soudu, tedy se jeví, že nemá „právní legitimitu“ (správně „právní subjektivitu“).
38. V návaznosti na již výše přednesený názor zdejšího soudu ohledně neexistence povinnosti vyzývat v případě neoprávněnosti k podání odvolání není krajskému soudu jasné, k čemu měl žalobce vyzývat pana V. Z. Tedy jakým způsobem měl tento odstranit nedostatek svého substitučního zmocnění, když od samého začátku původní obecný zmocněnec – spolek Asociace po poskytování právní ochrany z.s. nemohl vystupovat z pozice obecného zmocněnce pro nedostatek jeho existence. Pan V. Z. tak nemohl žádným způsobem zhojit svůj nedostatek pro zastupování, z toho důvodu krajský soud žalobcem požadovanou výzvu dle § 37 odst. 3 správního řádu považuje za nadbytečnou.

Překážka věci rozhodnuté

39. Poslední série námitek žalobce mířila na skutečnost, že napadené rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neměla být vydána, jelikož otázka zmocnění a zastupování nebyla postavena najisto již při podání odporu proti příkazu správního orgánu prvního stupně. Tyto námitky však nemají v projednávané věci opodstatnění. Jak již krajský soud uvedl, dle názoru Nejvyššího správního soudu je předmětem přezkumu správního rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu pouze dodržení zákonných podmínek pro takový postup (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 122/2011). To znamená, že se správní soud zabývá pouze tím, zda odvolání podala oprávněná osoba, či nikoliv, s čímž se krajský soud vypořádal již v bodech 26 – 34 odůvodnění tohoto rozsudku. Tedy zatížení správního řízení vadou v podobě překážky věci rozhodnuté již od počátku není skutečnost, kterou v rámci tohoto řízení krajský soud přezkoumává. Vzhledem ke skutečnosti, že celá skupina daných námitek vztahuje k posouzení odporu proti příkazu správního orgánu prvního stupně, odkazuje krajský soud žalobce k přezkumnému řízení, které může svým podnětem iniciovat.

40. Na závěr krajský soud doplňuje, že se ani nemohl zabývat nicotností rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když soud může vyslovit nicotnost rozhodnutí správního orgánu pouze tehdy, je-li žaloba proti takovému rozhodnutí směřující vůbec způsobilá soudní přezkum vyvolat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2006, č. j. 5 As 67/2005-88, publ. pod č. 988/2006 Sb. NSS). Navíc zdejší soud pro úplnost dodává, že překážka věci pravomocně rozhodnuté není vadou, která může způsobit nicotnost rozhodnutí správního orgánů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 Afs 68/2007-82).

VI. Shrnutí a náklady řízení

41. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
42. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2019

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.